

Politiet rådede hele tiden over de nødvendige ressourcer til at løse opgaven.«

Politidirektøren i København har oplyst følgende:

»Politivedtægten for København, § 8, stk. 1, foreskriver, at optog og møder på gader skal anmeldes til politiet senest 24 timer, før de skal finde sted. Når en demonstration anmeldes i overensstemmelse hermed, giver det politiet mulighed for at afsætte de fornødne ressourcer med henblik på at sikre, at lovlige og fredelige demonstrationer kan gennemføres som planlagt. Det er min opfattelse, at Københavns politi kan sikre sådanne demonstrationers gennemførelse, hvis politiet som minimum får den i politivedtægten angivne frist.

Uanmeldte spontane demonstrationer, der af andre grupper i samfundet kan opfattes som provokerende, og hvor politiet med det daglige beredskab skal sikre gennemførelsen, vil derimod kunne være problematiske, da det ikke kan udelukkes, at der vil kunne opstå situationer, hvor politiet ikke vil være i stand til at sikre gennemførelsen af sådanne demonstrationer.«

Jeg kan i øvrigt om forløbet af arrangementet i København den 12. april 2002 henvise til min samtidige besvarelse af spørgsmål nr. S 1755 fra medlem af Folketinget Peter Skaarup (DF). Jeg finder på den anførte baggrund ikke, at der skulle være behov for nye initiativer for at sikre, at lovligt anmeldte demonstrationer kan gennemføres.

Ad spm. nr. S 1647

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Jann Sjursen stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2001-02 (2. samling), forhandlingerne side 5703, lød således:

Til justitsministeren (10/4 02) af:

Jann Sjursen (KRF):

»Ser ministeren nogen sammenhæng mellem politiets vanskeligheder med at sikre sikkerheden hos en lovligt anmeldt, fredelig demonstration og den aktuelle normering af politikorpset?«

Supplerende svar (28/5 02)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg kan henvise til min samtidige besvarelse af spørgsmål nr. S 1646 fra samme spørger.

Spm. nr. S 2309

Til justitsministeren (29/5 02) af:

Jann Sjursen (KRF):

»Hvad er baggrunden for, at det snart har taget to år siden lovens ikrafttrædelse at udarbejde en vejledning om støttesamtaler til abortsøgende?«

Begrundelse

Vejledningen om gennemførelsen af støttesamtaler til abortsøgende er fortsat under udarbejdelse, selv om loven trådte i kraft 1. juli 2000. Ifølge Kristeligt Dagblad 28. maj 2002 vurderer Sundhedsstyrelsen, at dette er grunden til, at der ikke har fundet særligt mange støttesamtaler sted, siden kvinder fik denne ret.

Endvidere er det i regi af abortbehandlingsplanen blevet besluttet at udsende en rådgivningshåndbog til praktiserende læger og andre, der møder uønsket graviditet. Bogen har ifølge førnævnte artikel i Kristeligt Dagblad været færdig et stykke tid, men venter på Civilretsdirektoratets vejledning. Man regner således ikke med at kunne udsende bogen før efter sommerferien.

Spørgeren står uforstående over for, at det kan tage så lang tid at udarbejde en vejledning. Især når det drejer sig om kvinder i en udsat situation, som faktisk skal oplyses om, at de har ret til at få en støttesamtale før og efter en provokeret abort.

Svar (11/6 02)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Justitsministeriet kan oplyse, at tilbudet om støttesamtaler til kvinder, der overvejer abort, blev indført ved lov nr. 430 af 31. maj 2000 om ændring af lov om svangerskabsafbrydelse (Sene provokerede aborter), der trådte i kraft 1. juli 2000.

Som konsekvens af lovændringen og med hjemmel i lovens § 8, stk. 4, udstedte Justitsmini-